

*Ιουνίου ἀκολούθου. Τὸ λοιπόν, τὴν σήμερον δὲ ἀνωθεν Δημήτρῳ(ιος) Νίκλος ἔλαβε ἀπὸ τὸν σ(ινιὸ)ρ Κατήφορον τὰ ριάλια 100, ὅποὺ τοῦ ἐσμπορσάρισε, ὡς φαίνεται εἰς τὴν αὐτὴν τζεσσιὸν εἰσὲ τόσα τζεκκίνια χρυσᾶ πρὸς λίτρες 27 καὶ ἀσπρα 3 τὸ τζεκκίνι, καὶ κράζεται πληρωμένος, μπορῶντας δὲ Κατήφορος νὰ ποσσεδέρῃ τὸ ἀνωθεν κατώγειον ἀπὸ τὴν σήμερον εἰς δυνάμεως τῆς ἀνωθεν γραφῆς 1713 Μαΐου 30 καὶ βεβαιώνει.

Δημήτρις Νίκλος βεβαιώνω.

103.

Μισθωτικὸς ἀκινήτου τῆς 18 Δεκεμβρίου 1724. Νοτάριος Ἰω. Αενόρες (Β.6λ. 23 σ. 86).

† 1724 Δεκεμβρίου 18. Τὴν σήμερον παροῦσα ἥ κυράτζα Τζόγια, χήρα γυνὴ τοῦ π(ο)τ(ὲ) μ(ισσὲ)ρ Νικολοῦ Σωκαρᾶ¹⁾, λεγόμενος Γένικε, ἥ ὅποια νοικιάζει πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσὲ)ρ Ἀναστάσι Νίκλον τοῦ Λιοῦ ἓνα μαγαζὶ ὅποὺ ἔχει κείμενον εἰς τὴν κοντράδα τῆς Κυρίας τῆς Εὐαγγελιστρίας²⁾ διὰ χρόνους δύο, πρώτους ἔρχομένους, οἵ ὅποῖοι ἀγροικοῦνται ἀρχινισμένοι ἀπὸ τὴν πρώτην Ὁκτ(ωβρίου) ἀπερασμένου καὶ διὰ νοίκι ἐσυμβάστησαν πρὸς ριάλια δεκατρία, No 13, τὸν χρόνον, τὸ ὅποῖον νοίκι τῶν χρονῶν, ὅποὺ κάνουν ριάλια 26 ἔλαβε καθόλου ἀπὸ τὸν ἀνωθεν σ(ινιὸ)ρ Ἀναστάσι ἀβάντι τράπτο καὶ κράζεται πλεομένη καὶ εὐχαριστημένη διὰ τοὺς αὐτοὺς δύο χρόνους εἰς τοὺς ὅποίους νὰ μὴν ἡμπορῇ νὰ τὸν ἔβγανῃ, ἀν καὶ νὰ τὸ ἥθελε καὶ διὰ οὖτο πρόποιο, οὔτε δὲ αὐτὸς Νίκλος νὰ βγαίνῃ πρὶν τελειώσῃ δὲ καιρός, ἀλλέως νὰ πλερώνουν ρεάλια εἴκοσι, No 20, εἰς τές αὐθεντικὲς φάμποικες ρετζιπροκαμέντε ὑπόσχονται τὰ καλά τους καὶ ἀδεμπιμέντο, ὡς ἀνωθεν, εἰς μαρτυρίας.

† Μάρκος μουζάκης μαρτυρῶ.

† Ἰωάννης Νικηφορόπουλος μαρτυρῶ.

104.

***Αγορὰ ἐλπιζομένω πράγματος (καρποῦ) τῆς 6 Αὐγούστου 1725. Νοτάριος Ἰω. Αενόρες (Β.24 σ.42).**

† 1725 Αὐγούστου 6. Τὴν σήμερον δὲ μ(ισσὲ)ρ Νικολὸς Νίκλος ἀποκόβει πρὸς τὸν παρόντα μ(ισσὲ)ρ Γιάννη Χαλκωματᾶ τές ἔλιές, ὅποὺ κάνοντας νὰ ἔχῃ, κείμενες εἰς τοῦ Κανέση, μέσα εἰς τὸ χωράφι, εἰς τὴν Κολόννα ἀποκάτου,

¹⁾ Οἶκογ. ἐκ Κρήτης εἰς Ζάκυνθον. Βλ. Σ. ΞΑΝΘΟΥΔΙΔΟΥ, Οἶκογενειακὰ ἐπώνυμα ἐκ Κρήτης. *Λαογραφία* 7 (1923) σ. 382. Μαρτυροῦνται οἱ Γιάκουμος, Ἰάκωβος καὶ Θεόδωρος ἰερεύς. Βλ. Λ. Χ. ΖΩΗ, Κρήτες ἐν Ζακύνθῳ *ΕΕΚΣ* 2(1939) σ. 128, 130, 131. Ἐν Μάνῃ τὸ ἐπώνυμον ὑπὸ τὸν τύπον *Σουκαρᾶς*.

²⁾ Ναὸς τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, ἀνήκων τῷ 1561 εἰς τὸν Πέτρον Ἀβούρην καὶ ἔχων εἰκονογραφίας τοῦ *N. Κουτούζη*, *N. Καντούρη* καὶ *E. Πελεκάση*.

διὰ τὴν ἔφετεινὴν ἐσοδείαν τῆς λαδίας καὶ διὰ ἀποκοπὴν ἔμειναν ντακκόρδο νὰ δώσῃ ὁ ἄνωθεν Χαλκωματᾶς τοῦ Γεωργίου, κάτοικος εἰς τὴν κοντράδα τῆς Κυρίας τοῦ Πικρίδη πρὸς τὸν ἄνωθεν Νίκλον, τὸν νοικοκύρι, λάδι παστορικὸ λίτρες δέκα, No 10 ἕως ὅλον τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ἀπὸ τὸν ἐρχόμενον, φέροντας του το εἰς τὸ σπίτι, μαζεύοντας τὲς ἐλιὲς παστορικά, καὶ μὴν δίνοντας τὴν ἀποκοπὴν παντουαλμέντε, νὰ τὸ πλεονή πρὸς τὸν νοικοκύρι στὰ καλύτερα πρέται, τὸ λάδι νὰ εἶναι λίτικο καὶ ὑπόσχεται μὲ τὰ καλά του καὶ σωματικῶς διὰ τὴν κορισπονσιὸν τῆς ἀποκοπῆς, ὡς ἄνωθεν, καὶ διὰ κάθε δάννα τῶν δένδρων, εἰς μαρτυρίας.

† Ἀπόστολος ἱερεὺς ὁ Ζαπάντης μαρτυρῶ.

† Τζώρτζης Γιαλινᾶς¹⁾ μαρτυρῶ.

105.

Πρακτορία τῆς 5 Νοεμβρίου 1726. Νοτάριος Θ. Ζωναρᾶς (Βιβλ. 9 σ. 25).

† Ἐν Χριστοῦ ὀνόματι, ἀμήν. 1726 Νοεμβρίου 5. Τὴν σήμερον ἐνεφανίστησαν κατέμπροστεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ μαρτύρων ἀπὸ τὸ ἔνα μέρος ὁ σ(ινιὸ)ρ Δημήτρις Νίκλος καὶ ἀπὸ τὸ ἔτερο ὁ Τζώρτζης Γράσης τοῦ π(ο)τ(ὲ) Στεφάνου, τὰ ὅποια δύο μέρη ἐσυμφώνησαν, ὡς κάτωθεν: Τοῦ ἔδωσε καὶ ἐκονσενιάρισε ὁ ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Νίκλος τοῦ αὐτοῦ Γράση τὲς μέρτζες τοῦ μαγαζιοῦ του διὰ νὰν τοῦ τὲς πουλήσῃ ἀκόντο ἰδικό του εἰς ἐκεῖνα τὰ πρέται ὅποὺ φαίνονται εἰς τὴν φαττούραν γεναμένη ἀναμεσό τους καὶ ἀπογραμμένη ἀπὸ δαύτους πρεζεντάδα τὴν σήμερον εἰς τὰ ἐμοῦ ἀτη διὰ νὰ φαίνεται κάπο πέρι κάπο τὸ πρᾶμα του καὶ πρέται του, τὸ ὅποιο πρᾶμα νὰ εἶναι πάντα καὶ νὰ ἀγροικᾶται ἀκόντο καὶ ὑποτικᾶδο διὰ τὸν ἄνωθεν σ(ινιὸ)ρ Νίκλο, ἕως νὰ πουληθῇ ὅλότελα. Καὶ ὑπόσχεται ὁ προειρημένος Γράσης πουλῶντας ἀπὸ τὸ αὐτὸ πρᾶμα καὶ κονσενιάροντας τὲς γαζέτες τοῦ σ(ινιὸ)ρ Νίκλου ἀπὸ βολὰ εἰς βολά, κατὰ πὼς πηγαίνει, πιάνοντας καὶ δίνοντας, κάνοντας του τὲς ρετζεβοῦτες ἀπὸ βολὰ εἰς βολὰ εἰς ἐκεῖνο ὅποὺ περιλαμβάνει καὶ διὰ τὴν δούλεψι καὶ πουλησίᾳ ὅποὺ θέλει νὰ κάμῃ ὁ αὐτὸς Γράσης ὑπόσχεται ὁ σ(ινιὸ)ρ Νίκλος νὰ τοῦ δώσῃ δύο τὰ ἔκατὸ καὶ νὰν τοῦ πληρώνῃ διὰ χρόνους δύο τὸ μισὸ νοίκι τοῦ μαγαζιοῦ του, ὅποῦ εἶναι τζεκκί-

¹⁾ Οίκογ. ἐκ Κρήτης, ἐξ ἡς ὁ Εὐτύχιος μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Κρήτης ἀφίκετο εἰς Ζάκυνθον καὶ ἐνεγράφη ἐν τῇ χρυσοβίβλῳ. Εἰς ἔγγραφον τοῦ 1583 ἐκ Κρήτης ἀναφέρεται τὸ ὄνομα Μαρόλης Γιαληρᾶς πρβ. καὶ ΕΕΚΣ. 2 1939) σ. 122. Μανόλης Γιαλινᾶς τῷ 1674. Τοῦτο ἦτο ἐπώνυμον μεγάλης οίκογενείας ἀκουδιμένον καὶ σήμερον ὡς Διαλινᾶς εἰς πολλὰ χωρία τοῦ Μιραμπέλου. Εἰς ἀγραιότερα συμβόλαια τὸ ἐπίθετον φέρεται καὶ ὡς Υαλινᾶς. Βλ. Χριστιανικὴ Κρήτην τόμ. 1 σ. 25, 26.

²⁾ Ἡ οίκογ. Ζ. μαρτυρεῖται ἐν Ζακ. ἀπὸ τῆς 16 ἔκατοντ.

